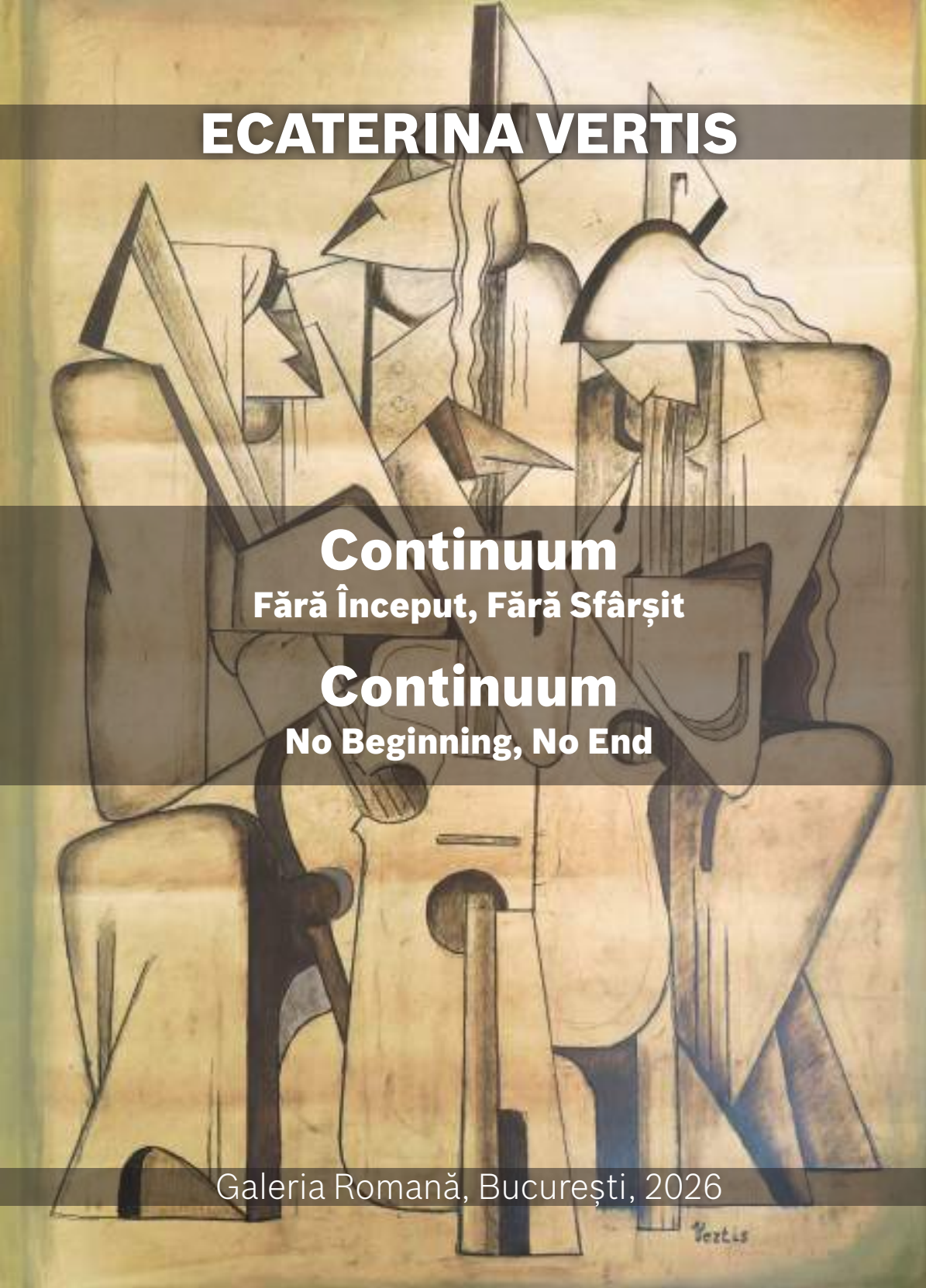

An abstract painting in a cubist style, featuring a complex arrangement of geometric shapes like triangles, rectangles, and circles. The color palette is muted, consisting of earthy tones such as beige, brown, and grey, with some darker blue and black accents. The composition is dense and layered, with various elements overlapping. The background has a textured, aged appearance.

ECATERINA VERTIS

Continuum

Fără Început, Fără Sfârșit

Continuum

No Beginning, No End

Galeria Romană, București, 2026

Vertis

ECATERINA VERTIS

Continuum

Fără Început, Fără Sfârșit

Continuum

No Beginning, No End

Galeria Romană, București, 2026

Liniile mele sunt forma gândului meu,
lumea mea interioară, fără început sau sfârșit.
Ele curg ca iubirea și lumina -
una nu poate exista fără cealaltă.
Unde-i iubire, nu-s hotare,
Unde-i lumina, nu-i întemnițare.

My lines are the shape of my thought,
my inner world, without beginning or end.
They flow like love and light - one cannot
exist without the other.
Where love exists, no bounds remain,
Where light shines, there's no dark chain.

Ecaterina Vertis

Dialectica Fragilității. Materie, Lumină și Sens”

Ecaterina Vertis își dezvăluie viziunea artistică printr-un limbaj plastic ce îmbină misticismul estetic cu un discurs vizual puternic, în care materialitatea și transcendentul coexistă. Lucrările sale evocă o sensibilitate aproape tactilă, o explorare a limitelor umane, într-un registru ce amintește de tensiunile expresive ale modernismului, dar și de subtilitățile simbolismului.

Imaginile expun o coregrafie de texturi și tonuri, unde lumina pare să dezvăluie și să ascundă simultan, întărind senzația de mister și introspecție. Atmosfera creată de compozițiile sale poate fi comparată cu melancolia picturilor lui Edvard Munch sau intensitatea texturală a lui Anselm Kiefer, invitând privitorul la o introspecție profundă.

Vertis aduce o notă unică prin modul în care își construiește relația cu spațiul negativ, accentuând ceea ce este prezent prin absență. Acest joc al polarităților amplifică dimensiunea metafizică a lucrărilor, evocând fragilitatea și măreția experienței umane.

Prin această colecție, artista reușește să îmbine rigurozitatea formală cu emoția viscerală, oferind o meditație vizuală despre pierdere, redescoperire și sens. Fiecare lucrare devine o fereastră către un univers conceptual în care fiecare detaliu poartă o povară simbolică, dar și o promisiune de înțelegere.

Carmen Marin

Doctor în arte vizuale, Universitatea Națională de
Arte București, România

The Dialectics of Fragility. Matter, Light and Meaning

Ecaterina Vertis reveals her artistic vision through a plastic language that combines aesthetic mysticism with a powerful visual discourse, in which the material and the transcendent coexist. Her works evoke an almost tactile sensibility, an exploration of human limits, in a register reminiscent of the expressive tensions of modernism, but also of the subtleties of symbolism.

The images display a choreography of textures and tones, where light seems to simultaneously reveal and conceal, heightening the sense of mystery and introspection. The atmosphere created by his compositions can be compared to the melancholy of Edvard Munch's paintings or the textural intensity of Anselm Kiefer, inviting the viewer to deep introspection.

Vertis brings a unique touch in the way it constructs its relationship with negative space, emphasizing what is present through absence. This interplay of polarities amplifies the metaphysical dimension of the works, evoking the fragility and grandeur of the human experience.

Through this collection, the artist manages to combine formal rigor with visceral emotion, offering a visual meditation on loss, rediscovery and meaning. Each work becomes a window into a conceptual universe in which every detail carries a symbolic burden but also a promise of understanding.

Carmen Marin

Ph.D. Visual Arts from the National University
of Arts, Bucharest, Romania

Privește muzica/Watch the Music

125x85 cm
ulei pe pânză

Sunetul nopții
O tăcere care răsună, în care întunericul capătă glas
The Sound of Night
*A quiet resonance where darkness breathes
and silence becomes music*

125x95 cm
ulei pe pânză

O decizie inacceptabilă/An unacceptable decision

125x65 cm
ulei pe pânză

Martorul/The Witness

125x70 cm
ulei pe pânză

Avatar/Avatar

125x78 cm
ulei pe pânză

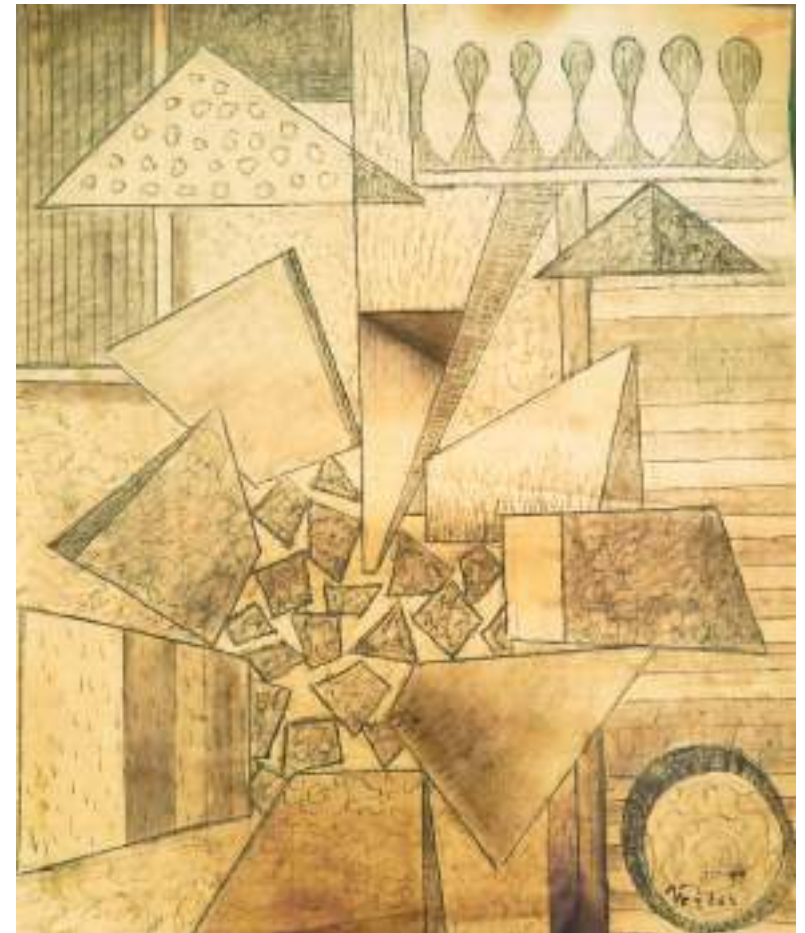

Ecouri ale unei atingeri/Echoes of a Touch

125x97 cm
ulei pe pânză

Forma vidului/The Shape of Emptiness

125x90 cm
ulei pe pânză

Cheia pierdută/The Lost Key

125x108 cm
ulei pe pânză

Ești visul meu

Ești ziua mea, ești visul meu lin,
Ești templul meu, cerul meu senin

You Are My Dream

You are my day, you are my night,
You are my temple, my sky so bright

125x95 cm
ulei pe pânză

Formula corpului

Un dialog intelectual între formă și senzație

97x125 cm
ulei pe pânză

The Formula of the Body

An intellectual dialogue between form and sensation

Trupul tău îmi vorbește/Your Body speaks to Me

120x90 cm
ulei pe pânză

**Nu Există Moarte, Nu Există Sfârșit/
There Is Neither Death Nor End**

120x83 cm
ulei pe pânză

Eu în tine/I Am Within You

115x70 cm
ulei pe pânză

Figura ca durată

Lucrările Ecaterinei Vertis din expoziția Continuum. Fără început, fără sfârșit propun în mod sistematic o lectură antropocentrică a sensului creației artistice, în care figura umană se afirmă ca prezență stabilă, reluată și sedimentată în timp, cea al cărei sens se construiește prin rafinare și revenire succesivă. Omul arhetipal este cel care se afirmă aici ca formă generală, recognoscibilă prin structură și postură, eliberată de presiunea biografiei și a evenimentului punctual, iar imaginea capătă, în consecință, un aer de continuitate care nu depinde de niciun moment identificabil.

În acest registru se înscrie demersul artistic al Ecaterinei Vertis, care lucrează constant cu ideea de persistență vizuală. Personajele pe care le propune ocupă spațiul compozițional printr-o prezență calmă, egală cu sine, iar această stare se transmite întregii imagini, care ajunge să se organizeze printr-o structură geometrică bine echilibrată. Figura se sedimentează și se transformă, în lucrările Ecaterinei Vertis, într-un reper stabil, capabil să susțină construcția fără a o orienta narativ. Traseul biografic și profesional al artistei explică, în bună măsură, această preocupare pentru aflarea unui minim comun plastic, independent de exterioritățile circumstanțiale. Provenind din România, cu studii realizate în Ucraina și cu o activitate desfășurată ulterior în Cipru, pictorița traversează mai multe spații culturale care ajung să se așeze într-o formulă coerentă pe suprafața aceleiași pânze. Cu atât mai mult cu cât, lucrând în prezent în Cipru, o regăsim într-un context care, prin interferențele sale mediteraneene și orientale, dar și prin sedimentările modernismului european, oferă un cadru favorabil stabilizării formei și unei priviri orientate spre ordine și claritate vizuală.

Figura umană revine constant și ocupă un loc central în economia lucrărilor Ecaterinei Vertis. Forma corpului trece printr-un proces de simplificare și stilizare care transformă omul într-un semn fondator. Fragmentarea apare ca principiu de organizare, iar recompunerea creează o coerență internă bazată pe proporție și raportare la spațiu. Postura, orientarea și relația dintre părțile corpului concentrează sensul și conduc lectura către zona generalului, unde figura capătă valoare arhetipală, în special în ipostazele feminine recurente pe care artista le explorează constant. Construcția formală se sprijină pe o geometrizare atent controlată, care ordonează suprafața și stabilește ritmul compozițional. Liniile și suprafețele delimitează cu claritate câmpurile imaginii, iar sintaxa plastică se bazează pe repetiție și variație controlată. Spațiul se afirmă ca plan organizat, în care frontalitatea figurii intensifică contactul direct cu privitorul, lăsând impresia unei forme stabile, pregătite să domine câmpul vizual. Aici se află și sursa potențialului de monumentalitate care traversează și unește întregul ciclu de lucrări.

Un alt element important este culoarea, care participă activ la structura logicii plastice. Zonele cromatice se concentrează în suprafețe compacte, care delimitează, deseori prin ruptură, planurile și definesc raporturile dintre forme. Paleta susține unitatea imaginii și contribuie la echilibrul intern, iar relațiile cromatice consolidează lizibilitatea ansamblului. În lucrările Ecaterinei Vertis, culoarea își păstrează o funcție de construcție, integrată firesc în structura generală a imaginii, și depășește statutul unui simplu strat suplimentar al lucrării. Dacă în lucrările de grafică se observă articularea primară a compoziției și gândirea geometrică a artistei, în lucrările de pictură se conturează rigoarea programului, care păstrează cu consecvență premisele stabilite în desen.

Prin acest tip de gândire bazată pe organizare și control deplin al suprafeței, artista se apropie în mod firesc de mecanismele arhetipului. Figura umană apare, pe de o parte, ca tipologie recurentă, purtătoare de semnificații generalizate, recognoscibile dincolo de contexte particulare, iar, pe de altă parte, în spiritul Art deco, se afirmă ca simbol și structură durabilă, capabilă să susțină o adresabilitate largă, dincolo de limite geografice sau temporale. Prin claritatea construcției și generalizarea figurii, lucrările se deschid către o receptare extinsă. Prezența umană reprezentată se plasează într-un registru trans-temporal, iar imaginea se afirmă ca spațiu al duratei, idee susținută și de titlul expoziției. Continuitatea conferă ansamblului o coerență bazată pe sedimentare și reluare, fără a solicita explicații suplimentare.

Continuum. Fără început, fără sfârșit configurează, în cele din urmă, un parcurs vizual care afirmă figura umană ca formă persistentă, organizată prin structură, culoare și ritm, într-o sinteză care adună influențe culturale diverse într-un limbaj stabil, deschis și durabil, așa cum se conturează constant în practica Ecaterinei Vertis.

Dr. Dalina Bădescu
Critic și istoric de artă

Figure as Duration

The works of Ecaterina Vertis presented in the exhibition *Continuum. Without Beginning, Without End* systematically propose an anthropocentric reading of the meaning of artistic creation, in which the human figure asserts itself as a stable presence, reiterated and sedimented over time, one whose definitive meaning is shaped through refinement and successive return. The archetypal human figure emerges here as a general form, recognizable through structure and posture, released from the pressure of biography and punctual events, while the image acquires, consequently, a sense of continuity independent of any identifiable moment.

Within this framework, the artistic approach of Ecaterina Vertis unfolds through a sustained engagement with the idea of visual persistence. The figures she proposes occupy the compositional space through a calm presence, self-contained and balanced, a state that permeates the entire image, which gradually organizes itself through a well-balanced geometric structure. In the works of Ecaterina Vertis, the figure settles and transforms into a stable reference point, capable of supporting the construction without directing it narratively. The artist's biographical and professional trajectory largely accounts for this concern with identifying a minimal plastic common ground, independent of circumstantial externalities. Originating from Romania, with studies completed in Ukraine and an artistic practice later developed in Cyprus, the painter traverses multiple cultural spaces that ultimately converge into a coherent formula upon the same pictorial surface. All the more so as her current activity in Cyprus places her within a context that, through its Mediterranean and Eastern interferences, as well as through the sedimentation of

European modernism, provides a favorable framework for the stabilization of form and for a visual outlook oriented toward order and clarity.

The human figure returns persistently and occupies a central position within the economy of Ecaterina Vertis's works. The body undergoes a process of simplification and stylization that transforms the human presence into a foundational sign. Fragmentation functions as an organizing principle, while recomposition generates an internal coherence based on proportion and spatial relation. Posture, orientation, and the relationships between the parts of the body concentrate meaning and guide interpretation toward a zone of generality, where the figure acquires archetypal value, particularly in the recurrent feminine embodiments consistently explored by the artist. The formal construction relies on a carefully controlled geometrization that orders the surface and establishes compositional rhythm. Lines and planes clearly delimit the pictorial field, while the plastic syntax is based on repetition and controlled variation. Space asserts itself as an organized plane in which the frontal presence of the figure intensifies direct contact with the viewer, creating the impression of a stable form prepared to dominate the visual field. This is also the source of the potential for monumentality that traverses and unifies the entire cycle of works.

Another significant element is color, which actively participates in structuring the logic of the visual language. Chromatic zones concentrate into compact surfaces that often delineate planes through rupture and define relationships between forms. The palette sustains the unity of the image and contributes to internal balance, while chromatic relations reinforce the legibility of the ensemble. In the works of Ecaterina Vertis, color retains a constructive function, naturally integrated into the overall structure of the image, exceeding the status of a merely supplementary layer.

While the graphic works reveal the primary articulation of composition and the artist's geometric thinking, the paintings demonstrate the rigor of a program that consistently preserves the premises established through drawing.

Through this mode of thinking, grounded in organization and complete control of the surface, the artist approaches the mechanisms of the archetype in a natural manner. On one hand, the human figure appears as a recurring typology, bearing generalized meanings recognizable beyond particular contexts; on the other, in the spirit of Art Deco, it asserts itself as a symbol and a durable structure capable of sustaining a broad addressability beyond geographical or temporal boundaries. Through clarity of construction and generalization of the figure, the works open themselves to an extended reception. The represented human presence is situated within a trans-temporal register, while the image affirms itself as a space of duration, an idea further supported by the title of the exhibition. Continuity grants the ensemble a coherence based on sedimentation and reiteration, without requiring additional explanation.

Continuum. Without Beginning, Without End ultimately configures a visual trajectory that affirms the human figure as a persistent form, organized through structure, color, and rhythm, within a synthesis that gathers diverse cultural influences into a stable, open, and enduring visual language, as consistently articulated in the practice of Ecaterina Vertis.

Dr. Dalina Bădescu
Art critic and art historian

Ecaterina Vertis s-a născut în apropierea graniței dintre România și Moldova, într-o regiune pitorească, înconjurată de păduri seculare de stejari și de o natură nealterată, care au stat la baza legăturii sale profunde cu arta. Ulterior, împreună cu familia sa, s-a mutat în Ucraina, unde a absolvit cu succes studiile școlare și a obținut o diplomă de învățământ superior. Destinul a condus-o apoi în Armenia, locul în care a început cariera sa profesională în domeniul artei.

De-a lungul anilor, a realizat numeroase expoziții personale în Armenia și în străinătate și a participat la târguri de artă prestigioase, bienale și alte evenimente culturale de importanță majoră. Inspirată de experiența sa și de dorința de a contribui la dezvoltarea artei, Ecaterina a înființat de la zero o școală de artă, pe care a condus-o cu succes, iar mai târziu a creat și a administrat cea mai mare galerie de artă din Erevan.

A organizat și coordonat numeroase evenimente culturale în colaborare cu ambasade și instituții guvernamentale, precum și proiecte caritabile dedicate sprijinirii copiilor. Aceste inițiative au devenit o parte esențială a activității sale, consolidând legătura dintre artă și societate.

„Arta este un text”, consideră Ecaterina, „pe care fiecare îl citește în funcție de propria înțelegere și de limbajul gândirii sale”. Pentru ea, arta este o lumină care ajunge la cei care au nevoie de ea.

Fiecare lucrare reflectă diferite etape ale vieții sale, emoțiile trăite și profund resimțite.

Picturile sale sunt un jurnal vizual al sufletului, un dialog subtil și sincer cu privitorul.

Ecaterina Vertis was born near the border between Romania and Moldova, in a picturesque region surrounded by impenetrable oak forests and unspoiled nature - an environment that laid the foundation for her deep connection to art. Later, together with her family, she moved to Ukraine, where she successfully completed her schooling and obtained a higher education. Fate eventually led her to Armenia, where her professional career in the field of art began.

Over the years, she has held numerous solo exhibitions in Armenia and abroad, and has participated in prestigious art fairs, biennials, and other significant cultural events. Inspired by her experience and her desire to foster the development of art, Ecaterina founded an art school from the ground up and successfully managed it, later going on to establish and direct the largest gallery in Yerevan.

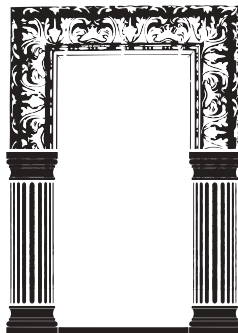
She has organized and led numerous cultural events in collaboration with embassies and governmental institutions, as well as charitable projects aimed at supporting children. These initiatives have become an essential part of her work, strengthening the connection between art and society.

„Art is a text,” Ecaterina believes, “which everyone reads according to their own understanding and the language of their thinking.” For her, art is a light that reaches those who are in need of it.

Each work reflects different periods of her life, the emotions she has lived through and deeply felt.

Her paintings are a visual diary of the soul - a subtle and sincere dialogue with the viewer.

G A L E R I A

R O M A N A

Bulevardul Lascăr Catargiu, nr. 1, sector 1, București

e-mail: office@galeriaromana.ro

www.galeriaromana.ro